

כתובות מח

שאר	כסות	עונה
מזונות	בגדים	תשמיש
עונת תשמיש	בגדים	מזונות
לפי בשרה תן כסותה, ולסי העונה תן כסותה		
קירוב בשר – שלא כמנהג הפרסיים שממשימים מיטותיהם בלבושיהן	(רמב"ן על התורה שמות כא – כסות המיטה)	(רמב"ן על התורה שמות כא – עונת תשמיש)

מתני'. לעולם היא ברשות האב - עד שתכנס לרשות הבעל לנשואין. מסר האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל. הלך האב עם שלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל - הרי היא ברשות האב. מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל.

שאלה: מאי לעולם?

תשובה: לאפוקי ממשנה ראשונה, דתנן: הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה, קמ"ל: לעולם.

מסר האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל וכו'.

רב	רב אסי (ור' יוחנן ור' חנינא)	שמואל	ריש לקיש
מסירתה לכל, חוץ מתרומה	אף לתרומה	לירושתה	לכתובתה
	קושי: איתיביה: לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לחופה! תירוצ: לאו אמינא לכו לא תיזלו בתר איפכא? יכול לשנויי לכו: מסירתה זו היא כניסתה לחופה.		קושי: כתובתה מאי היא? דאי מתה ירית לה, היינו דשמואל! תירוצ: אמר רבינא, לומר: כתובתה מאחר מנה.

קושי על רוב הדעות: מיתיבי: הלך האב עם שלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל, או שהיתה לה חצר בדרך ונכנסה עמו ללין, אף על פי שכתובתה בבית בעלה, מתה - אביה יורשה; מסר האב לשלוחי הבעל, או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, או שהיתה לו חצר בדרך ונכנסה עמו לשום נישואין, אף על פי שכתובתה בבית אביה, מתה - בעלה יורשה; בד"א - לירושתה, אבל לתרומה - אין אשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה; הקושי נשאר: תיובתא דכולהו (חוץ משמואל)! תיובתא.

קושי בברייתא עצמה: הא גופא קשיא, אמרת: נכנסה עמו ללין, טעמא דלין, הא סתמא - לשם נישואין; אימא סיפא: נכנסה עמו לשם נישואין, הא סתמא - ללין! תירוצ: אמר רב אשי: סתמי סתמי קתני, סתם חצר דידיה - ללין, סתם חצר דידיה - לנשואין.

תנא: מסר האב לשלוחי הבעל וזינתה - הרי זו בחנק.

מקור לדין זה: מנה"מ? א"ר אמי בר חמא, אמר קרא: (דברים כ"ב) צנטת כית אכיה - פרט לשמסר האב לשלוחי הבעל.

דברים פרק כב פסוק כא

והוציאו את הנער אל פתח בית אביו וסקלוהו אנשי עירו באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביו ובערת הרע מקרבך:

קושי על מקור זה: ואימא: פרט שנכנסה לחופה ולא נבעלה!

תירוצ: אמר רבא: (כבר יש פסוק אחר שממנו דורשים פרט לנכנסה לחופה) אמר לי אמי, חופה בהדיא כתיבא: (דברים כ"ב) כי יהיה נערה כתלפה מאורסה א"ש, נערה - ולא בוגרת, כתלפה - ולא בעולה, מאורסה - ולא נשואה; מאי נשואה? אילימא נשואה ממש, היינו בתולה ולא בעולה! אלא לאו שנכנסה לחופה ולא נבעלה.